LIONBRIDGE

STATE OF NEW YORK)
) ss
)
COUNTY OF NEW YORK)

CERTIFICATION

This is to certify that the attached translation is, to the best of my knowledge and belief, a true and accurate translation from English into Pashto of the attached Exhibit 2.

Lynda Green, Senior Managing Editor
Lionbridge

Sworn to and subscribed before me

this 12 day of MAY, 2022.

JEFFREY AARON CURETON
NOTARY PUBLIC-STATE OF NEW YORK
No. 01CU6169789
Qualified in New York County
My Commission Expires 09-23-2023

نندارتون 2

د توجیهي خونه

په افغانستان کې د جګړې د پای ته رسولو په اړه د ولسمشر بایډن تبصرې

اګست 31، 2021 ویناوې او تبصرې

دولتي خواړو خونه

3:28 ماسپښین. EDT

د ولس مشر: تېره شپه په کابل کې امریکې په افغانستان کې شل کلنه جګړه پای ته ورسوله
—— د امریکا په تاریخ کې تر ټولو اوږده جګړه.

موږ په تاریخ کې ترټولو لوی هوایی ډګر بشپړ کړو، او له 120,000 څخه ډیر خلک مخفوظ ځای ته استل شوي. دا د هغه څه دوه چنده ډیر دی چې ډیری کارپوهان فکر کولو ممکن دي. هیڅ ملت نه
—— په ټول تاریخ کې هیڅ ملت داسې کار نه دی کړی. یوازې متحده ایالاتو د دې کولو وړتیا او اراده درلوده او نن موږ دا کار وکړو.

د دې ماموریت غیر معمولي بریالیتوب د متحده ایالاتو د اردو او زموږ د ډیپلوماتانو او استخباراتي متخصصینو د نه منلو وړ مهارت، زړورتیا او بې پروایی له امله وه.

د اوونیو پورې، دوی خپل ژوند په خطر کې واچاوه ترڅو امریکایي اتباع، هغه افغانان چې زموږ سره یې مرسته کړې، زموږ د متحدین او شریکانو اتباع، او په کبنتیو کې سپاره او له هیواد څخه بهر کړي. او دوی دا کار د ډیرو خلکو په مخ کې وکړ چې هڅه یې کوله چې هیواد پریږدي. او دوی په دې پوهیدل چې د داعش - K ترهګر - د طالبانو قسم خوړلي دښمنان - د خلکو په مینځ کې پټ شوي دي.

او بیا هم، د متحده ایالاتو د اردو نر او ښځینه، زموږ ډیپلوماتیک قول اردو، او زموږ د استخباراتو متخصصینو خپله دنده په ښه توګه ترسره کړه، خپل ژوند یې د نورو د خدمت لپاره په خطر کې واچاوه، نه د مسلکي ګټو لپاره. د جګړې په ماموریت کې نه بلکې د رحم په ماموریت کې. د دغه ماموریت په بهیرکې شل تنه سرتیري ژوبل شوي. دیارلس قهرمان خپل ژوند ورکړو.

زه د ډوور هوایی ځواک اډې ته د باعزته لیږد لپاره ولاړ وم. موږ د هغوي او د هغوي د کورنی څخه مننه کوو چې موږ هیڅکله قیمت نشو ورکولی مګر موږ باید هیڅکله هیر نکړو.

د اپریل په میاشت کې ما د دې جګړې د پای ته رسولو پریکړه وکړه. د همدې پریکړې د برخې په توګه، موږ د اګست 31 له افغانستانه د امریکایي ځواکونو د وتلو نېټه وټاکله. انګیرنه دا وه چې تر 300,000 زیات افغانان

هغه ملي امنيتي ځواکونه چې موږ يې په تېرو دوو لسيزو کې روزلي او تجهيز کړي دي، له طالبانو سره په کورنۍ جګړه کې به د دوی سخت مخالف وي.

دا انګېرنه چې د افغان حکومت له وتلو وروسته به د څه مودې لپاره به ولاړ پاتې شي، سمه نه وه.

خو ما بيا هم خپل ملي امنيت ټيم ته اړ ورکړه چې د هر ډول احتمالي حالت لپاره چمتو واوسي. او دا هغه څه دي چې موږ وکړه.

له همدې امله، موږ هغه مهال چمتو وه چې افغان امنيتي ځواکونه د دوه لسيزو لپاره د خپل هيواد لپاره په جګړه کې او د زرګونو خلکو ژوند له لاسه ورکولو وروسته - ولاړ پاتي نه شو چې هيچ چه تي تمه نه لرله.

موږ هغه مهال چمتو وو چې هغه او د افغانستان خلک د خپل حکومت او ولسمشر د ړنګولو، د فساد او اختلاس تر منځ منډې وهلي، خپل دښمن طالبانو ته د هېواد د سپارلو او د امريکايي چارواکو او زموږ د متحدين د خطرونو په ختمولو کې د پام وړ زياتوالی وليد

د پايلې په توګه، ما د اګست د 31 څخه دمخه د امريکايي اتباعو په خوندي توګه د ايستلو لپاره د مرستې غوښتنه وکړه - همدارنګه د سفارت پرسونل، متحدين او شريکان او هغه افغانان چې له موږ سره يې کار کړی او له موږ سره يې 20 کاله جګړه کې مرسته کړې، د 6,000 امريکايي سرتيرو د ليږلو اجازه ورکړل شوه. د کابل د هوايی ډګر د خوندي کولو لپاره.

لکه څنګه چې جنرال مکينزي وويل، ماموريت په دې ډول ډيزاين شوی و. دا د سخت فشار او بريد لاندې د کار کولو لپاره ډيزاين شوی. او دا هغه څه دي چې دي وکړل.

د مارچ له مياشتې راهيسې، موږ په افغانستان کې له امريکايانو سره 19 ځلې تماسونه نيولي دي، چې د مختلفو اخطارونو او وړانديزونو سره له افغانستان څخه د مارچ تر مياشتې پورې د بيرته ستنيدو په برخه کې مرسته کړې ده، د پرېښودني له 17 ورځې روسته د 5,000 پيژندل شوي امريکايان چې پخوا يې په افغانستان کې د پاتې کيدو پريکړه کړې وه خو اوس يې غوښتل چې ووځي.

زموږ عمليات له 5,500 څخه د زياتو امريکايانو په ويستلو سره پای ته ورسيدل، موږ د هغو هيوادونو زرګونه اتباع او ديپلوماتان وايستل چې د بن لادن د نيولو لپاره موږ سره افغانستان ته تللي وو. موږ د متحده ايالاتو د سفارت سيمه ايز کارمندان او د هغوی کورنۍ چې ټولټال 2,500 وو، ويستل. موږ په زرګونو افغان ژباړونکي، ترجمان او نور چې د متحده ايالاتو ملاتړ وو، هم را وويستل.

اوس موږ باور لرو چې په افغانستان کې له 100 څخه تر 200 پورې امريکايان د وتلو په نيت پاتې دي. ډيری پاتې شوي دوه ګونی اتباع دي، د اوږدې مودې اوسيدونکي چې مخکې يې د خپلو کورنيو ريښو له امله په افغانستان کې د پاتې کيدو پريکړه کړې وه.

لاندینی کرښه: په افغانستان کې [اته نوی] سلنه امریکایان چې غوښتل یې ووځي د وتلو توان یې درلود.

او د دې پاتې امریکایانو لپاره، هیڅ اخري نیټه شتون نلري. موږ اراده لرو چې دوی وباسو که دوی وغواړي. د بهرنیو چارو وزیر بلینکن د یوې نه ستړې کیدونکې ډیپلوماتیکې هڅې رهبري کوي ترڅو د هر هغه امریکایی ، افغان ملګري یا بهرني اتباع لپاره چې له افغانستان څخه وتلو د خوندي تګ ډاډ ترلاسه کړي.

په حقیقت کې پرون د ملګرو ملتونو د امنیت شورا یو پریکړه لیک تصویب کړه چې په دې اړه یې یو څرګند پیغام ولیږلو چې نړیوالې ټولنې له طالبانو په ځانګړې توګه د حرکت ازادي او د وتلو ازادي څه تمه لري. او په ګډه، موږ د 100 څخه ډیر هیوادونه ژمن یو ترڅو ډاډ ترلاسه کړو چې طالبان دا دې ژمنې خیال وساتي.

په دې کې به د هوایي ډګر د بیا پرانستلو لپاره په افغانستان کې رواني هڅې، او همدارنګه د هغو کسانو لپاره چې غواړي ووځي ځمکني لارې چارې شاملې کړي او د افغانستان خلکو ته به بشري مرستو ته دوام ورکړي.

طالبانو د هغو کسانو لپاره چې غواړي له دې ځایه ووځي، د هغو کسانو لپاره چې له امریکایانو سره کار کوي، د خلکو ژمنې کړې دي، په ټول افغانستان کې په تلویزیونونو او راډیوګانو کې خپرې شوې دي. موږ دوی نه یوازې د دوی په وینا یقین کړو بلکې د دوی په عملونو یقین کړو، او موږ ته د دې ډاډ ترلاسه کولو کې ګټه ده چې دا ژمنې خیال وساتلې شي.

اجازه راکړئ چې واضح کړم: د اګست 31 پریښودل د هیڅ خپل سرې نیټې له امله ندې. دا د امریکایانو د ژوند ژغورلو لپاره ډیزاین شوی.

زما مخکیني پخواني ولسمشر، له طالبانو سره یو تړون لاسلیک کړی چې د مې تر لومړۍ نېټې به د امریکایي پوځیانو د ایستلو لپاره، څو میاشتې زما د کارکونکې څخه وروسته. دې له طالبانو نا هغوښته نه دې کړې چې له افغان حکومت سره په همغږۍ کې په اداري تشکیلاتو کار وکړي، خو تېر کال یې د 5,000 بندیانو خوشې کولو ته اجازه ورکړه چې په هغو کې د طالبانو یو شمېر جګپوړي قوماندانان هم شامل وو چې اوس یې د افغانستان واک په لاس کې اخیستی دی.

او کله چې زه واک ته ورسېدم، طالبان له 2001 کال راهیسې په خپل ځواکمن پوځي دریځ کې وو، د هېواد کابو نیمه برخه یې کنټرولوله او یا یې سیالي کوله.

د پخوانی اداري په تړون کې ویل شوي وو چې که موږ د مې د لومړۍ نیټې د لاسلیک شوي ضرب الاجل مراعات کړو، نو طالبان به پر امریکایي ځواکونو برید نه کوي، خو که چرې وناوتلو نو، ټول شرطونه به مت شي.

نو موږ د یو ساده پریکړې سره پریښودل شو: یا به له پخوانی اداري سره کړې ژمنې وځېږو او له افغانستانه ووځو، یا ووایو چې نه ځو او په لسګونو نورې ژمنې به کوو

په زړهاو نور سرتیري بېرته جګړې ته راوګرځو.

دا یو انتخاب و - اصلي انتخاب - د پرېښودو یا وړاندي کیدلو تر مینځ.

زه به دا جګړه د تل لپاره نه غځوم، او نه به د تل لپاره وتلی شم. د کابل په هوایي ډګر کي د پوځي الوتکو د عملیاتو د پای ته رسولو پریکړه زما د ملکیان او نظامي سلاکارانو - د بهرنیو چارو وزیر، د دفاع وزیر، د لوی درستیزانو د لوی درستیز او د ټولو ځواکونو د لوی درستیزانو او په ډګر کي د قوماندانانو په متفقه وړاندیز شوې وه.

د هغه سپارښتنه دا وه چي له هېواده د پاتي امریکایانو او نورو د وتلو تر ټولو خوندي لاره دا نه ده چي په کابل کي د زیانونو په لاره کي 6,000 پوځیان په ځمکه کېښودل شي، بلکي له غیر پوځي لارو یې ایستل دي.

د طالبانو له واکمنی وروسته مو په کابل کي 17 ورځي عملیات وکړل، شپه او ورځ مو سخت کار وکړ چي هر امریکایي ته د وتلو چانس ورکړو زموږ د بهرنیو چارو وزارت 7/24 په تماس او خبرو بوخت و، او په ځینو مواردو کي له امریکایانو څخه پیدل د هوایي ډګر ته بوتلل.

یو ځل بیا له 5,500 څخه زیات امریکایان مو ایستل او موږ به د پاتي کسانو د ایستلو لپاره چمتووالی ونیسو.

د افغانانو په اړه، موږ او زموږ کارکونکو له دوی څخه 100,000 په الوتکو کي لیږدولي دي. په تاریخ کي هیڅ هیواد د بل هیواد د اوسیدونکو د ویستلو لپاره دومره کار نه دی کړی لکه موږ چي کړی دی. موږ به کار ته دوام ورکړو ترڅو د لا زیاتو خلکو سره مرسته وکړو چي له خطر سره مخ دي چې هیواد پریږدي. او موږ له ترسره کولو څخه لرې یو

د اوس لپاره، زه له ټولو امریکایانو څخه غواړم چي زموږ د سرتیرو او ډیپلوماتانو او استخباراتو افسرانو لپاره د شکراني په دعا کي ګډون وکړي چي په کابل کي یې د رحم دا ماموریت ترسره کړو او په داسي بې ساري پایلو سره چي په لسګونو زره خلک یې په شبکه کي ولیږل. د رضاکارانو او پخوانیو سرتیرو څخه چي د ویستلو اړتیاو سره یې مرسته کړې پیژندنه کي، هوایی ډګر ته یې لارښوونه کړه، او په لاره کي یې ورسره مرسته کړي.

موږ به د دوی مرستي ته اړتیا لرو. موږ ته ستاسو د مرستي اړتیا ده. او زه ستاسو سره ملاقعات له پاره سترګي په لار یم.

او هر هغه چا ته چي اوس وړاندیز کوي یا څوک به د امریکا په ګډون د نړی په ګوټ ګوټ کي د افغان متحدین د هرکلي وړاندیز وکړي: موږ له تاسو مننه کوو.

زه د پریکړې مسؤلیت په غاړه اخلم. اوس، ځیني وایي چې موږ باید ژر تر ژره دله ایزې ویستل پیل کړي او "آیا دا باید نه و شوي - ایا دا ډیر سیستمیک شوی دی؟" زه په احترام سره موافق نه یم.

تصور وکړئ که چیرې موږ د جون یا جولای په میاشت کې د وتلو لړۍ پیل کړې وای، نو د کورنۍ جګړې په جریان کې به مو په زرګونو امریکایي سرتیري راوستلي او له 120,000 څخه ډیر خلک به مو ایستلي وای. په هوایي ډګر کې به لا هم ګڼه ګونه وي، حکومت به خپل باور او کنټرول له لاسه ورکړي او دا به لا ډېر ستونزمن او خطرناک ماموریت وي

لاندې کرښه دا ده: د جګړې له پای څخه د وتلو هیڅ شی شتون نلري چې تاسو کولی شئ پرته له کوم ډول پیچلتیاوو، ننګونو او خطرونو سره چې مونږ مخ شوئ. هیڅ یو نه.

داسې کسان شته چې وایي موږ باید د کلونو لپاره د پای ته رسیدو لپاره د تل لپاره پاتې شوي وي. دوی پوښتنه کوي، "ولې موږ هغه څه ته دوام نه ورکوو چې موږ یې کوو؟ موږ بدلون ته څه اړتیا درلوده؟"

حقیقت دا دی چې هر څه بدل شوي وو، زما مخکیني حکومت له طالبانو سره هوکړه کړې وه، کله چې دفتر ته راغلم، نېټه د مې لومړۍ وه. طالبانو برید راروان وو.

موږ له دوه انتخابونو څخه یو سره مخ شو: د پخوانۍ اداري تړون تعقیب کړئ او د خلکو د وتلو لپاره نور وخت وغزوئ یا اجازه ورکړئ؛ یا د زرګونو نورو سرتیرو په لیږلو سره جګړه وړاندې کړو.

له هغو کسانو څخه چې په افغانستان کې د دریمې لسیزې جګړې غوښتنه کوي، پوښتنه کوم: حیاتي ملي ګټې څه دي؟ زما په اند، موږ یوازې یو کار لرو: دا ډاډ تر لاسه کول چې افغانستان به بیا زموږ د وطن د اشغال لپاره ونه کارول شي.

په یاد ولرئ چې موږ ولې لومړی افغانستان ته لاړو؟ ځکه چې پر موږ د 2001 کال د سپتمبر په 11 مه د اسامه بن لادن او القاعدې له خوا برید وشو او هغوی په افغانستان کې میشت وو.

موږ بن لادن د 2011 کال د مۍ په 2 - د یوې لسیزې مخکې انصاف ورکړو. القاعده له منځه یوړل شوه.

زه په درنښت وړاندیز کوم چې تاسو له ځانه دا پوښتنه وکړئ: که پر موږ د 2001 کال د سپتمبر په 11 مه د افغانستان پر ځای له یمن څخه برید شوی وای، نو ایا موږ به کله هم په افغانستان کې جګړه کړې وای – په داسې حال کې چې طالبانو په 2001 کال کې پر افغانستان کنټرول درلود؟ زه ډاډه یم چې صادق ځواب نه دی. دا ځکه چې موږ په افغانستان کې پرته له دې چې د امریکا او د هغوی د انډیوالانو د یرغل مخه ونیسو، په افغانستان کې د پام وړ ملي ګټې نه درلودې او همدا نن حقیقت دی

موږ په هغه څه کې بریالي شو چې یوه لسیزه مخکې مو په افغانستان کې ترسره کول. بیا موږ د یوې بلې لسیزې لپاره پاتې شو. دا د دې جګړې د پای ته رسولو وخت و.

دا یوه نوې نړۍ ده. د ترهګرۍ ګواښ له افغانستانه بهر نوري نړۍ ته هم غځېدلی دی. موږ په سومالیا کې د الشباب له ګواښ سره مخامخ یو. په سوریه او عربي ټاپووزمه کې د القاعدې سره تړلې او داعش هڅه کوي چې په سوریه او عراق کې خلافت رامنځ ته کړي، او په افریقا او اسیا کې یې ملګري دي

زما په اند د ولسمشر لومړنی مسوولیت دا دی چې د متحده ایالاتو دفاع او ساتنه وکړي - د 2001 د ګواښونو په وړاندې نه، مګر د 2021 او سبا د ګواښونو په وړاندې

دا د افغانستان په اړه زما د پریکړو تر شا لارښود اصول دي. زه باور نه لرم چې په افغانستان کې د زرګونو امریکایي پوځیانو د استولو دوام او په کال کې د میلیاردونو ډالرو مصرف به د امریکا امنیت او خوندیتوب ته وده ورکړي.

خو زه په دې هم پوهېږم چې د ترهګرۍ ګواښ په خپل خطرناک او ناوړه ماهیت کې دوام لري. مګر دا بدل شوی، نورو هیوادونو ته پراختیا موندلی. موږ هم اړتیا لرو چې خپله ستراتیژي بدله کړو.

موږ به په افغانستان او نورو هېوادونو کې له ترهګرۍ سره مبارزې ته دوام ورکړو. موږ یوازې د دې کولو لپاره ځمکنی جګړې ته اړتیا نلرو. موږ د افق په پرتله ډېر ظرفیتونه لرو، پدې معنی چې موږ کولی شو د امریکایی پښې پرته په ځمکه کې په ترهګرو او اهدافو برید وکړو - یا لږترلږه، که اړتیا وي.

موږ دا وړتیا یوازې په تیره اونی کې ښودلې ده. موږ داعش-K له لرې واټنه برید وکړ، څو ورځې وروسته له هغه چې دوی زموږ 13 سرتیري او لسګونه بې ګناه افغانان ووژل.

او د داعش K ته موږ تر اوسه له تاسو سره نه دي ختمه کړي

د اعلی سرقوماندان په توګه، زه په کلکه باور لرم چې زموږ او زموږ د امنیت ساتلو لپاره ترټولو غوره لاره په سخته، نه بخښلو، هدفمنده او مشخصه ستراتیژی کې ده چې موږ نن په کوم ځای کې یو، نه دا چې موږ د تروریزم څخه وروسته په کوم ځای کې یو چې دوه لسیزې مخکې وو. دا هغه څه دي چې زموږ په ملي ګټو کې دي.

او دلته د پوهیدو لپاره یو مهم شی دی: نړۍ د بدلون په حال کې ده. موږ له چین سره په جدي سیالي کې بوخت یو. موږ له روس سره په ډېرو برخو کې له ننګونو سره مخ یو. موږ د سایبري بریدونو او اټومي پراختیا سره مخ یو

موږ اړتیا لرو چې په 21 پیړۍ کې د دې نویو ننګونو سره د مقابلې لپاره د امریکا سیالي زیاته کړو. او موږ دواړه کولی شو: له ترهګرۍ سره مبارزه او له نویو ګواښونو سره مبارزه چې اوس دلته دي او په راتلونکې کې به هم دوام ولري.

او چین یا روسیه هیڅ نه لري، دوی په دې سیالۍ کې ډېر څه غواړي

چې متحده ایالاتو په پرتله، افغانستان کې د یوې بلې لسیزې لپاره ګنډل شي.

لکه څنګه چې موږ د بهرنۍ پالیسۍ پاڼه بدلوو، چې په تیرو دوو لسیزو کې یې زموږ ملت ته لارښوونه کړې، موږ باید له خپلو تیروتنو څخه زده کړه وکړو

زه فکر کوم چې دواړه خورا مهم دي. لومړی، موږ باید د روښانه، د لاسته راوړلو وړ اهدافو سره یو ماموریت وټاکو چې موږ به هیڅکله ونه رسیږو ورته، او دوهم، موږ باید په روښانه توګه د متحده ایاالتو اساسي ملي امنیت ګټو ته پام وکړو.

د افغانستان په اړه دا پریکړه یوازې د افغانستان په اړه نه ده. دا د نورو هیوادونو د بیارغونې لپاره د لوی نظامي عملیاتو دوره پای ته رسولو په اړه ده.

موږ په افغانستان کې د ترهګرۍ پر وړاندې د مبارزې ماموریت ولید - د ترهګرو ځپل او د بریدونو مخه ونیوله - د بغاوت پر وړاندې مبارزه، ملت جوړونه - د یو دیموکراتیک، همغږي او متحد افغانستان د جوړولو هڅې چې د افغانستان په څو پیړیو کې هیڅکله نه دي شوي.

د دې ذهنیت سره مخ په وړاندې تګ او د دې ډول لوی پیمانه سرتیرو ځای پرځای کول به موږ پیاوړي او ډیر اغیزمن او په کور کې خوندي کړي.

او څوک چې غلط فکر لري، اجازه راکړئ چې هغو کسانو ته چې غواړي امریکا ته زیان ورسوي، هغو کسانو ته چې زموږ او زموږ د متحدینو په وړاندې په تروریزم کې ښکیل دي، روښانه کړم: متحده ایالات به هیڅکله آرام ونه کړي. موږ به بخښنه ونه کړو. موږ به هېر نه کړو. موږ به تاسو د ځمکې پای ته ورسوو، او موږ به تاسو ته وروستۍ قیمت درکړو

او اجازه راکړئ چې واضح کړم: موږ به د ډیپلوماسۍ، نړیوال نفوذ او بشري مرستو له لارې د افغانانو ملاتړ ته دوام ورکړو. موږ به د تاوتریخوالي او بې ثباتۍ د مخنیوي لپاره پر سیمه ییزې ډیپلوماسۍ او ښکیلتیا ټینګار ته دوام ورکړو. موږ به د افغانانو د بنسټیزو حقونو، په ځانګړې توګه د ښځو او نجونو لپاره، لکه څنګه چې موږ په ټوله نړۍ کې د ښځو او نجونو لپاره خبرې کوو، خپلو خبرو ته دوام ورکوو، او ما څرګنده کړه چې بشري حقونه به زموږ د بهرني سیاست په زړه کې وي.

مګر د دې کولو لاره د نه ختمیدونکي نظامي ځای په ځای کولو له لارې نه ده، بلکې د ډیپلوماسۍ، اقتصادي وسایلو او د نړۍ د نورو هیوادونو د ملاتړ لپاره د متحرک کولو له لارې ده

زما ملګري امریکایان، په افغانستان کې جګړه اوس پای ته رسیدلې ده. زه څلورم ولسمشر یم چې د دې مسلې سره مخ شوی یم چې ایا دا جګړه کله پای ته ورسوي. کله چې زه د ولسمشرۍ لپاره نوماند شوم، ما د امریکا له خلکو سره ژمنه کړې وه چې دا جګړه به پای ته رسوم. او نن، ما کړی دی

د دې ژمنې درناوی وکړ. دا هغه وخت رارسیدلی چې یو ځل بیا د امریکایی خلکو سره صادق واوسم. موږ نور په افغانستان کې په ښکاره ماموریت کې ځرګند هدف نه درلود.

په افغانستان کې له شل کلنې جګړې وروسته، ما د امریکایي زامنو او لوڼو د بل نسل له لیږلو ډډه وکړه چې داسې جګړې ته چې باید ډیر مخکې پای ته رسېدلی وای

په افغانستان کې د دوه ټریلیون ډالرو څخه د زیاتو لګښتونو وروسته - په افغانستان کې د براون پوهنتون د څیړونکو په وینا په 20 کلونو کې - د دوو لسیزو لپاره - د ورځې له300 ملیون ډالرڅخه ډیر لګښت اټکل شوی - هو، د امریکا خلک د دوو لسیزو لپاره باید دا 300 ملیون ډالر مصرف کړي. هره ورځ اوریدل کیږي

که تاسو د 1 ټریلیون ډالرو شمیر واخلئ، لکه څنګه چې ډیری خلک وایي، دا لاهم د دوو لسیزو لپاره د ورځې 150 ملیون ډالر دي. او په پایله کې مو د فرصتونو په برخه کې څه له لاسه ورک کړي دي؟ ما د داسې جګړې له دوام څخه انکار وکړ چې نور زموږ د خلکو حیاتي ملي ګټو ته خدمت نه کوي.

او تر ټولو ډیر، په افغانستان کې د 800,000 امریکایانو د خدمت کولو وروسته - ما په دې هیواد کې د زړورتیا او وقار خدمت لپاره سفر کړی دی. وروسته له هغه چې 20,744 امریکایي عسکر او ښځې ټپیان شول او 2,461 امریکایي پوځیان ووژل شول، چې یوازې په روانه اونۍ کې د 13 تنو په ګډون، ما په افغانستان کې د یوې بلې لسیزې جګړې له پیلولو ډډه وکړه.

موږ یو داسې ملت یو چې د اوږدې مودې راهیسې په جګړه کې یو، که تاسو نن 20 کلن وای، نو تاسو به هیڅکله په امریکا کې امن نه پیژنئ.

نو، کله چې زه اورم چې موږ باید په افغانستان کې د ټش په نامه ټیټې کچې هڅو ته دوام ورکړو، زموږ د خدماتو غړو ته ټیټ خطر، په ټیټ لګښت، زه فکر نه کوم چې کافي خلک پوه شي چې موږ په دې هیواد کې څومره سلنه پوښتنه کړې. هغه کسان چې دا یونیفورم یې اغوستی دی، د خپل ولس په دفاع کې خپل ژوند قربانولو ته چمتو دی.

شاید دا ځکه چې زما مړ زوی، بیو، مخکې له دې، په عراق کې د بشپړ کال لپاره خدمت کړی. ښه، شاید دا ځکه چې ما لیدلی چې هغه د کلونو په اوږدو کې دې هیوادونو ته د سناتور، مرستیال او ولسمشر په توګه سفر کوي

زموږ ډیری تجربه کاران او د دوی کورنۍ د دوزخ څخه تیر شوي دي - د ګمارنې وروسته، میاشتې او کلونه د خپلو کورنیو څخه لرې؛ د یادولو وړ زیږون، د زیږون ورځ په رخصتیو کې خالي څوکۍ مالي مبارزه طلاق د غړو زیان؛ د دماغ دردناک زخم؛ د صدماتو وروسته فشار.

موږ دا په هغه مبارزو کې ګورو چې ډیری یې لري کله چې دوی کور ته راځي موږ دا د دوی په کورنیو او ساتونکو فشار کې وینو. موږ دا د دوی د کورنیو په فشار کې وینو کله چې دوی هلته نه وي. موږ دا د دوی د ژوندي پاتې کیدو په غټ غم کې وینو. د جګړې لګښت به دوی ټول ژوند له ځانه سره وړي

د خواشینی خبره دا ده چې موږ دا په ټکان ورکوونکي او حیرانونکي احصایو کې ګورو چې د هر هغه چا مخه نیسي چې فکر کوي جګړه هیڅکله ټیټه کچه، ټیټ خطر یا ټیټ لګښت کیدی شي: په اوسط ډول 18 تجربه کونکي چې هره ورځ په متحده ایالاتو کې ځان وژنه کوي - په لیرې ځای کې نه، مګر دلته په متحده ایالاتو کې

د هرې جګړې په اړه د ټیټې کچې یا ټیټ خطر یا ټیټ لګښت هیڅ شی نشته. په افغانستان کې د جګړې د ختمولو وخت دی.

لکه څنګه چې موږ 20 کلنه جګړه، کړاو او درد او قربانۍ پای ته ورسوو، دا وخت دی چې حرکت وکړو، نه تیر ته، بلکې داسې راتلونکي ته چې خوندي وي، داسې راتلونکي ته چې خوندي وي، داسې راتلونکي ته چې ډیر خوندي وي. څوک چې خدمت کوي او ټولو خلکو ته درناوی کوي. هغه هغه څه ورکړل چې ولسمشر لنکن د هغه "د عقیدې وروستی بشپړ اندازه".

زه تاسو ته خپله خبره درکوم: زما په زړه کې، زه باور لرم چې دا سمه پریکړه، هوښیاره پریکړه او د امریکا لپاره غوره پریکړه ده

له تاسو مننه. له تاسو مننه. او خدای دې تاسو ټولو ته برکت درکړي. او خدای دې زموږ د سرتیرو ساتنه وکړي.

3:54 ماسپښین. EDT

Exhibit 2

BRIEFING ROOM

Remarks by President Biden on the End of the War in Afghanistan

AUGUST 31, 2021 • SPEECHES AND REMARKS

State Dining Room

3:28 P.M. EDT

THE PRESIDENT: Last night in Kabul, the United States ended 20 years of war in Afghanistan — the longest war in American history.

We completed one of the biggest airlifts in history, with more than 120,000 people evacuated to safety. That number is more than double what most experts thought were possible. No nation — no nation has ever done anything like it in all of history. Only the United States had the capacity and the will and the ability to do it, and we did it today.

The extraordinary success of this mission was due to the incredible skill, bravery, and selfless courage of the United States military and our diplomats and intelligence professionals.

For weeks, they risked their lives to get American citizens, Afghans who helped us, citizens of our Allies and partners, and others onboard planes and out of the country. And they did it facing a crush of enormous crowds seeking to leave the country. And they did it knowing ISIS-K terrorists — sworn enemies of the Taliban — were lurking in the midst of those crowds.

And still, the men and women of the United States military, our diplomatic corps, and intelligence professionals did their job and did it well, risking their lives not for professional gains but to serve others; not in a mission of war but in a mission of mercy. Twenty servicemembers were wounded in the service of this mission. Thirteen heroes gave their lives.

I was just at Dover Air Force Base for the dignified transfer. We owe them and their families a debt of gratitude we can never repay but we should never, ever, ever forget.

In April, I made the decision to end this war. As part of that decision, we set the date of August 31st for American troops to withdraw. The assumption was that more than 300,000 Afghan

National Security Forces that we had trained over the past two decades and equipped would be a strong adversary in their civil wars with the Taliban.

That assumption — that the Afghan government would be able to hold on for a period of time beyond military drawdown turned out not to be accurate

But I still instructed our national security team to prepare for every eventuality — even that one. And that's what we did.

So, we were ready when the Afghan Security Forces after two decades of fighting for their country and losing thousands of their own — did not hold on as long as anyone expected.

We were ready when they and the people of Afghanistan watched their own government collapse and their president flee amid the corruption and malfeasance, handing over the country to their enemy, the Taliban, and significantly increasing the risk to U.S. personnel and our Allies

As a result, to safely extract American citizens before August 31st — as well as embassy personnel, Allies and partners, and those Afghans who had worked with us and fought alongside of us for 20 years I had authorized 6,000 troops American troops to Kabul to help secure the airport.

As General McKenzie said, this is the way the mission was designed. It was designed to operate under severe stress and attack. And that's what it did.

Since March, we reached out 19 times to Americans in Afghanistan, with multiple warnings and offers to help them leave Afghanistan all the way back as far as March After we started the evacuation 17 days ago, we did initial outreach and analysis and identified around 5,000 Americans who had decided earlier to stay in Afghanistan but now wanted to leave.

Our Operation ~~Alli d R scu~~ [Allies Refuge] ended up getting more than 5,500 Americans out We got out thousands of citizens and diplomats from those countries that went into Afghanistan with us to get bin Laden. We got out locally employed staff of the United States Embassy and their families, totaling roughly 2,500 people. We got thousands of Afghan translators and interpreters and others, who supported the United States, out as well.

Now we believe that about 100 to 200 Americans remain in Afghanistan with some intention to leave. Most of those who remain are dual citizens, long-time residents who had earlier decided to stay because of their family roots in Afghanistan.

The bottom line: ~~Ninety~~ [Ninety-eight] percent of Americans in Afghanistan who wanted to leave were able to leave.

And for those remaining Americans, there is no deadline. We remain committed to get them out if they want to come out Secretary of State Blinken is leading the continued diplomatic efforts to ensure a safe passage for any American, Afghan partner, or foreign national who wants to leave Afghanistan.

In fact, just yesterday, the United Nations Security Council passed a resolution that sent a clear message about what the international community expects the Taliban to deliver on moving forward, notably freedom of travel, freedom to leave. And together, we are joined by over 100 countries that are determined to make sure the Taliban upholds those commitments.

It will include ongoing efforts in Afghanistan to reopen the airport, as well as overland routes, allowing for continued departure to those who want to leave and delivery of humanitarian assistance to the people of Afghanistan.

The Taliban has made public commitments, broadcast on television and radio across Afghanistan, on safe passage for anyone wanting to leave, including those who worked alongside Americans. We don't take them by their word alone but by their actions, and we have leverage to make sure those commitments are met.

Let me be clear: Leaving August the 31st is not due to an arbitrary deadline; it was designed to save American lives.

My predecessor, the former President, signed an agreement with the Taliban to remove U S troops by May the 1st, just months after I was inaugurated. It included no requirement that the Taliban work out a cooperative governing arrangement with the Afghan government, but it did authorize the release of 5,000 prisoners last year, including some of the Taliban's top war commanders, among those who just took control of Afghanistan.

And by the time I came to office, the Taliban was in its strongest military position since 2001, controlling or contesting nearly half of the country.

The previous administration's agreement said that if we stuck to the May 1st deadline that they had signed on to leave by, the Taliban wouldn't attack any American forces, but if we stayed, all bets were off.

So we were left with a simple decision: Either follow through on the commitment made by the last administration and leave Afghanistan, or say we weren't leaving and commit another tens

of thousands more troops going back to war.

That was the choice — the real choice — between leaving or escalating.

I was not going to extend this forever war, and I was not extending a forever exit. The decision to end the military airlift operations at Kabul airport was based on the unanimous recommendation of my civilian and military advisors — the Secretary of State, the Secretary of Defense, the Chairman of the Joint Chiefs of Staff and all the service chiefs, and the commanders in the field

Their recommendation was that the safest way to secure the passage of the remaining Americans and others out of the country was not to continue with 6,000 troops on the ground in harm's way in Kabul, but rather to get them out through non-military means.

In the 17 days that we operated in Kabul after the Taliban seized power, we engaged in an around the clock effort to provide every American the opportunity to leave Our State Department was working 24/7 contacting and talking, and in some cases, walking Americans into the airport.

Again, more than 5,500 Americans were airlifted out And for those who remain, we will make arrangements to get them out if they so choose.

As for the Afghans, we and our partners have airlifted 100,000 of them. No country in history has done more to airlift out the residents of another country than we have done. We will continue to work to help more people leave the country who are at risk. And we're far from done

For now, I urge all Americans to join me in grateful prayer for our troops and diplomats and intelligence officers who carried out this mission of mercy in Kabul and at tremendous risk with such unparalleled results an airma an airlift that evacuated tens of thousands to a network of volunteers and veterans who helped ~~identifies~~ [identify] those needing evacuation, guide them to the airport, and provided them for their support along the way.

We're going to continue to need their help. We need your help. And I'm looking forward to meeting with you.

And to everyone who is now offering or who will offer to welcome Afghan allies to their homes around the world, including in America: We thank you.

I take responsibility for the decision. Now, some say we should have started mass evacuations sooner and "Couldn't this have be done — have been done in a more orderly manner?" I respectfully disagree.

Imagine if we had begun evacuations in June or July, bringing in thousands of American troops and evacuating more than 120,000 people in the middle of a civil war. There still would have been a rush to the airport, a breakdown in confidence and control of the government, and it still would have been a very difficult and dangerous mission

The bottom line is: There is no evacuatio- — evacuation from the end of a war that you can run without the kinds of complexities, challenges, and threats we faced. None.

There are those who would say we should have stayed indefinitely for years on end. They ask, "Why don't we just keep doing what we were doing? Why did we have to change anything?"

The fact is Everything had changed My predecessor had made a deal with the Taliban When I came into office, we faced a deadline — May 1. The Taliban onslaught was coming.

We faced one of two choices: Follow the agreement of the previous administration and extend it to have or extend to more time for people to get out; or send in thousands of more troops and escalate the war.

To those asking for a third decade of war in Afghanistan, I ask: What is the vital national interest? In my view, we only have one: to make sure Afghanistan can never be used again to launch an attack on our homeland.

Remember why we went to Afghanistan in the first place? Because we were attacked by Osama bin Laden and al Qaeda on September 11th, 2001, and they were based in Afghanistan.

We delivered justice to bin Laden on May 2nd, 2011 — over a decade ago. Al Qaeda was decimated

I respectfully suggest you ask yourself this question: If we had been attacked on September 11, 2001, from Yemen instead of Afghanistan, would we have ever gone to war in Afghanistan — even though the Taliban controlled Afghanistan in 2001? I believe the honest answer is "no." That's because we had no vital national interest in Afghanistan other than to prevent an attack on America's homeland and their fr our friends And that's true today

We succeeded in what we set out to do in Afghanistan over a decade ago. Then we stayed for another decade. It was time to end this war.

This is a new world. The terror threat has metastasized across the world, well beyond Afghanistan. We face threats from al-Shabaab in Somalia; al Qaeda affiliates in Syria and the Arabian Peninsula; and ISIS attempting to create a caliphate in Syria and Iraq, and establishing affiliates across Africa and Asia

The fundamental obligation of a President, in my opinion, is to defend and protect America — not against threats of 2001, but against the threats of 2021 and tomorrow

That is the guiding principle behind my decisions about Afghanistan. I simply do not believe that the safety and security of America is enhanced by continuing to deploy thousands of American troops and spending billions of dollars a year in Afghanistan.

But I also know that the threat from terrorism continues in its pernicious and evil nature. But it's changed, expanded to other countries. Our strategy has to change too.

We will maintain the fight against terrorism in Afghanistan and other countries. We just don't need to fight a ground war to do it. We have what's called over-the-horizon capabilities, which means we can strike terrorists and targets without American boots on the ground — or very few, if needed.

We've shown that capacity just in the last week. We struck ISIS-K remotely, days after they murdered 13 of our servicemembers and dozens of innocent Afghans.

And to ISIS K We are not done with you yet

As Commander-in-Chief, I firmly believe the best path to guard our safety and our security lies in a tough, unforgiving, targeted, precise strategy that goes after terror where it is today, not where it was two decades ago. That's what's in our national interest.

And here's a critical thing to understand: The world is changing. We're engaged in a serious competition with China. We're dealing with the challenges on multiple fronts with Russia. We're confronted with cyberattacks and nuclear proliferation

We have to shore up America's competitive[ness] to meet these new challenges in the competition for the 21st century. And we can do both: fight terrorism and take on new threats that are here now and will continue to be here in the future.

And there's nothing China or Russia would rather have, would want more in this competition

than the United States to be bogged down another decade in Afghanistan.

As we turn the page on the foreign policy that has guided our nat- — our nation the last two decades, we've got to learn from our mistakes

To me, there are two that are paramount. First, we must set missions with clear, achievable goals not ones we'll never reach And second, we must stay clearly focused on the fundamental national security interest of the United States of America.

This decision about Afghanistan is not just about Afghanistan. It's about ending an era of major military operations to remake other countries.

We saw a mission of counterterrorism in Afghanistan — getting the terrorists and stopping attacks — morph into a counterinsurgency, nation building — trying to create a democratic, cohesive, and unified Afghanistan something that has never been done over the many centuries of ~~Afghans'~~ [Afghanistan's] history.

Moving on from that mindset and those kind of large-scale troop deployments will make us stronger and more effective and safer at home.

And for anyone who gets the wrong idea, let me say it clearly To those who wish America harm, to those that engage in terrorism against us and our allies, know this: The United States will never rest. We will not forgive. We will not forget. We will hunt you down to the ends of the Earth, and we will you will pay the ultimate price

And let me be clear: We will continue to support the Afghan people through diplomacy, international influence, and humanitarian aid. We'll continue to push for regional diplomacy and engagement to prevent violence and instability. We'll continue to speak out for basic rights of the Afghan people, especially women and girls, as we speak out for women and girls all around the globe And I've been clear that human rights will be the center of our foreign policy.

But the way to do that is not through endless military deployments, but through diplomacy, economic tools, and rallying the rest of the world for support

My fellow Americans, the war in Afghanistan is now over. I'm the fourth President who has faced the issue of whether and when to end this war. When I was running for President, I made a commitment to the American people that I would end this war. And today, I've

honored that commitment. It was time to be honest with the American people again. We no longer had a clear purpose in an open-ended mission in Afghanistan.

After 20 years of war in Afghanistan, I refused to send another generation of America's sons and daughters to fight a war that should have ended long ago

After more than $2 trillion spent in Afghanistan — a cost that researchers at Brown University estimated would be over $300 million a day for 20 years in Afghanistan — for two decades — yes, the American people should hear this $300 million a day for two decades

If you take the number of $1 trillion, as many say, that's still $150 million a day for two decades. And what have we lost as a consequence in terms of opportunities? I refused to continue in a war that was no longer in the service of the vital national interest of our people.

And most of all, after 800,000 Americans serving in Afghanistan — I've traveled that whole country brave and honorable service; after 20,744 American servicemen and women injured, and the loss of 2,461 American personnel, including 13 lives lost just this week, I refused to open another decade of warfare in Afghanistan.

We've been a nation too long at war If you're 20 years old today, you have never known an America at peace.

So, when I hear that we could've, should've continued the so-called low-grade effort in Afghanistan, at low risk to our service members, at low cost, I don't think enough people understand how much we have asked of the 1 percent of this country who put that uniform on, who are willing to put their lives on the line in defense of our nation

Maybe it's because my deceased son, Beau, served in Iraq for a full year, before that. Well, maybe it's because of what I've seen over the years as senator, vice president, and president traveling these countries

A lot of our veterans and their families have gone through hell — deployment after deployment, months and years away from their families; missed birthdays, anniversaries; empty chairs at holidays; financial struggles; divorces; loss of limbs; traumatic brain injury; posttraumatic stress.

We see it in the struggles many have when they come home We see it in the strain on their families and caregivers. We see it in the strain of their families when they're not there. We see it in the grief borne by their survivors. The cost of war they will carry with them their whole lives

Most tragically, we see it in the shocking and stunning statistic that should give pause to anyone who thinks war can ever be low-grade, low-risk, or low-cost: 18 veterans, on average, who die by suicide every single day in America — not in a far-off place, but right here in America

There's nothing low-grade or low-risk or low-cost about any war. It's time to end the war in Afghanistan.

As we close 20 years of war and strife and pain and sacrifice, it's time to look to the future, not the past — to a future that's safer, to a future that's more secure, to a future that honors those who served and all those who gave what President Lincoln called their "last full measure of devotion."

I give you my word: With all of my heart, I believe this is the right decision, a wise decision, and the best decision for America

Thank you. Thank you. And may God bless you all. And may God protect our troops.

3:54 P.M. EDT